

bud kan idømmes som *Tillægsstraf* til anden Straffart ved Lovovertrædelser, der skyldes Vindesyge som f. Eks. Bedrageri, Utroskab, Aager, Rufferi o. l. Bestemmelsen er optaget ud fra den Betragtning, at Bødestraffen, der rammer økonomisk, i mange Tilfælde vil ramme saadanne Forbrydere paa deres ømmeste Punkt og derfor i særlig Grad vil kunne være følelig og afskrækkende overfor dem.

Om *Bødens Beregning* er der Uenighed indenfor Kommissionen, idet et Mindretal (2 Medlemmer) har nøjedes med at forhøje den gældende Straffelovs Minimum af 2 Kr. til 4 Kr., at stryge Bødestraffens Maksimum samt foruden en Henvisning til den skyldiges Kaar at optage en Regel om, at Paatalemyndigheden, forinden Bøden idømmes, skal forelægge Retten Oplysninger om den skyldiges Formuesomstændigheder (jfr. Mot. Sp. 140—47).

Flertallet (4 Medlemmer) foreslaar derimod en egentlig Nyordning af Bødestraffen ved Indførelsen af *Dagsbodsystemet* (U. § 54 og Mot. Sp. 131—36). Tanken med dette er at sætte Bøden i nært Forhold til den paagældendes Indkomst. For at gennemføre dette skal Retten, hvor ikke særlige Regler er foreskrevne, under Hensyn til den Formue, Indtægt, Underholdspligt og øvrige Forhold, der indvirker paa hans Betalingsevne (f. Eks. Indtægtens Oprindelse, Sikkerhed eller Usikkerhed o. l.), bestaaende Forsorgspligt, Børneantal o. l.), hvorom Oplysning bør fremskaffes af Paatalemyndigheden, fastsætte et vist Beløb, der for ham regnes som en Dagsbod. Bødestraffen vil herefter være at idømme med et vist Antal Dagsbøder, mindst 1, og højst 90. Ligeartede Forseelser vil altsaa under fornødent Hensyn til den skyldiges subjektive Forhold som Regel være at belægge med et lige Antal Dagsbøder; men for disses konkrete Størrelse vil den skyldiges Formuestilstand efter de angivne Hensyn være afgørende.

Der gives ikke i Lovteksten nogen egentlig Maalestok for, hvorledes Størrelsen af en Dagsbod skal bestemmes, men dette overlades til Domstolens frie Skøn under Hensyntagen til de ovenfor nævnte Momenter.

Uagtet denne Ordning saaledes ikke er ganske klar og antagelig ogsaa vil frembyde Vanskeligheder ved Anvendelsen, ser man ikke rettere end, at den frembyder saa store Fordele fremfor det nu gældende Bødesystem, at den bør forsøges. Særlig skal fremhæves, at Dagsbodsystemet i ganske anderledes Grad end det nu her-

skende og det af Mindretallet foreslaaede maa antages at ville faa Domstolene ind paa en individuel Tilpasning af Bødestraffen og derved fremme Gennemførelsen af det ogsaa for denne gældende Princip, at Straf saavidt muligt bør ramme ligeligt. Man har overvejet, om man skulde foreslaa fastsat et vist Minimum, f. Eks. 4 Kr., for Dagsbøden, men har opgivet dette som værende i Strid med Princippet i Systemet.

Med Hensyn til Dagsbodsystemets Anvendelse udenfor Almindelig borgerlig Straffelovs Omraade bemærkes, at i de Tilfælde, hvor der i Speciallovgivningen er fastsat Maksimum eller Minimum eller begge Dele, eller der paa anden Maade er truffet Bestemmelse om Bødens Størrelse, er Straffen Bøde af anden Art end Dagsbod. Det er kun, hvor Straffen er fastsat til Bøde uden saadan Bestemmelse, at Straffen fremtidig bliver Dagsbod (jfr. Mot. Sp. 426). Det ny System vil saaledes som Regel indtil videre ikke komme til Anvendelse overfor den store Kreds af egentlige Politiforseelser samt Overtrædelser af Ordenspolitilove, saasom Bygnings-, Sundheds-, Brandpolitiforseelser o. l., i hvilke Sager det ogsaa vilde være for omstændeligt at anvende. Heller ikke kommer Systemet til Anvendelse ved de Lovovertrædelser, særlig paa Skattelovgivningens Omraade, hvor der ved Bødestraffens Fastsættelse gør sig særlige fiskale Synspunkter gældende, og hvor Systemet som Følge deraf heller ikke vilde være egnet til Anvendelse. § 57, Stk. 2, hvorefter der ved Bødens Fastsættelse bliver at tage særligt Hensyn til den skyldiges Betalingsevne, er optaget med Henblik paa de Bøder udenfor Almindelig borgerlig Straffelov, for hvilke den hidtil gældende Ordning stadig bliver bestemmende.

Med Hensyn til Affattelsen af Reglerne om *Bødens Betaling m. v.* (§§ 58—60, jfr. U. §§ 55—57 og Mot. Sp. 136—39 og 148—49) er Lovforslaget i det væsentlige affattet i Overensstemmelse med Kommissionsflertallets Udkast, der paa de fleste Punkter er tiltraadt af Mindretallet. Det til Grund for de foreslaaede Bestemmelser liggende Synspunkt er, at den idømte Bøde saavidt muligt bør betales. For at opnaa Betaling er det i § 58 hjemlet, at Retten mod eller uden Sikkerhed kan fastsætte en længere Frist til Bødens Betaling end den sædvanlige i Retsplejelovens § 999 hjemlede. Endvidere kan Politiet tilstede afdragsvis Betaling. Dette sker ogsaa nu i Praxis, men man har anset det for rettest at lovfæste denne Ordning. Derimod er der —